...iliyə əsasən, poçt göndərişləri ilə əlaqədar ərizə
...iddialar poçt göndərişlərinin qəbulu tarixindən,
...ində baxılır.
...işlərinin itkisinə, zədələnməsinə, oğurlanmasına
...müəssisələri qanunvericilikdə nəzərdə tutulmuş
...maddi məsuliyyət daşıyır.

16-03-2007
BAKI

"Azərpoçt" DM F. PÇ-3
Məktub və banderolların
sifarişlə qəbuluna dair Qəbz № 48

Xüsusi qeyd
Hara
Kimə
Çəkisi
İcraçı

Qanunvericiliyə əsasən, poçt göndərişləri ilə əlaqədar ərizə
(şikayət) və iddialar poçt göndərişlərinin qəbulu tarixindən,
6 ay müddətində baxılır.
Poçt göndərişlərinin itkisinə, zədələnməsinə, oğurlanmasına
görə rabitə müəssisələri qanunvericilikdə nəzərdə tutulmuş
qaydada tam maddi məsuliyyət daşıyır.

13-02-2007
BAKI

"Azərpoçt" DM F. PÇ-3
Məktub və banderolların
sifarişlə qəbuluna dair Qəbz № 49

Xüsusi qeyd (Sif. xəbərnaməsi və s.)
Hara Bakı
Kimə
Çəkisi
İcraçı (imza)

Azərbaycan Respublikası Prezidenti
Yanında Ambusdman (İnsan hüquqlarının
müdafiəsi üzrə müvəkkil)
Elmira xanım Süleymanovaya

Azərbaycan Respublikası Göyçay rayonu
Nizami küçəsi, ev 69-da yaşayan
Zenfira İsmayıl tərəfindən

ə R İ Z ə

Hörmətli Elmira xanım hazırkı ərizə ilə Sizə müraciət etməyimin səbəbi oğlum İsmayıl Rüstəmin AFR-da yaşıdığı uzun illər ərzində həmin dövlətin ayrı-ayrı inzibati və hüquq mühafizə orqanları tərəfindən hüquqlarının pozulması,ona qarşı təzyiq və psixoloji təsirlərin göstərilmişdir.

Nəzərinizə çatdırıram ki,oğlum İ.Rüstəm ildən AFR-nın Berlin şəhərində yaşayır.Bu illər ərzində o Polis orqanlarının əməkdaşlarə tərəfindən vəhşicəsinə döyülmüş və döyülmə nəticəsində aldığı xəsarətdlərdən dəfələrlə xəstəxaalara düşmüşdür.Xəstəxanalarda müalicə olunmasına baxmayaraq polislər tərəfindən döyülmə nəticəsində oğlum bir çox xroniki xəstəliklərə düçar olmuşdur.

Oğlum polis orqanları tərəfindən döyüldüyü və xroniei xəstəliklərə düçar olması barədə almaniya dövlətinə dəfələrlə müraciət etsədə heç bir nəticəsi olmamış və dövlət tərəfindən oğluma nə maddi nə də mənəvi köməklik göstərilməmişdir.Bu səbəbdən oğlum polislər tərəfindən döyülməsi və təsirlərə məruz qalaraq xroniki xəstəlik tapması barədə İnsan Haqları məhkəməsinə dava açmış və həmin məhkəmədə oğlumun ərizəsinə əsasən 746/04 saylı iş açılmışdır.Qeyd olunan məhkəmədə iş açılmasına baxmayaraq məhkəmə b günə kimi oğlumun iddiasına baxmamış və hər dəfə işin baxılmasını heç bir səbəb olmadan uzadır.

Hormətlim xanım onu da nəzərinizə çatdırıram ki,Berlin şəhəri səhiyyə idarələrində işləyən həkimlər oğlumun anlaqsız olmasını göstərməyə çalışır və bununla da onun məhkəmədə ifadə verməyinə mane olurlar.Bu isə ona qarşı olan haqsızlıqlardan biridir.Bir ana kimi qəti olaraq bildirirəm ki,oğlum əqli cəhətdən sağlamdır və onun anlaqsız olmasından söhbət gedə bilməz.

Çox hörmətli Elmira xanım onu da nəzərinizə çatdırıram ki,oğlum qeyd olunan məhkəməyə qədər bir neçə məzhkəməyə müraciət etmiş və onlar da oğlumun işinə öbyektiv baxmamışlar.Oğlum İsmayıl Rüstəm hal-hazırda Berlin şəhərinədə yahşayır və onun üçün çox çətindir.Onun bü gün Azərbaycan Respublikasını müdafiəsinə çox böyük ehtiyacı vardır.mən inanıram ki,Siz mənim hazırkı ərizəmlə tanış olduqdan sonra mənim anna fəryadıma şərik olacaq və oğlum İsmayıl Rüstəmin hüquqlarının müdafiəsi üçün səlahiyyətiniz dairəsində tədbir görəcəksiniz.

Hörmətlə : Uc.A [signature] Z.İsmayıl

« » _______________ 2007 il

İnsan Haqları Üzrə Avropa məhkəməsinin
Azərbaycan Respublikasında Nümayəndəliyinə

Azərbaycan Respublikası Göyçay rayonu
Nizami küçəsi, ev 69-da yaşayan
Zenfira İsmayıl tərəfindən

Ə R İ Z Ə

Hazırkı ərizə ilə Sizə müraciət etməyimin səbəbi oğlum İsmayıl Rüstəmin AFR-da yaşıdığı uzun illər ərzində həmin dövlətin ayrı-ayrı inzibati və hüquq mühafizə orqanları tərəfindən hüquqlarının pozulması,ona qarşı təzyiq və psixoloji təsirlərin göstərilmişdir.

Nəzərinizə çatdırıram ki,oğlum İ.Rüstəm bir çox illərdir ki, AFR-nın Berlin şəhərində yaşayır.Bu illər ərzində o Polis orqanlarının əməkdaşları tərəfindən vəhşicəsinə döyülmüş və döyülmə nəticəsində aldığı xəsarətdlərdən dəfələrlə xəstəxanalara düşmüşdür.Xəstəxanalarda müalicə olunmasına baxmayaraq polislər tərəfindən döyülmə nəticəsində oğlum bir neçə xroniki xəstəliklərə düçar olmuşdur.

Oğlum polis orqanları tərəfindən döyüldüyü və xroniki xəstəliklərə düçar olması barədə almaniya dövlətinə dəfələrlə müraciət etsədə heç bir nəticəsi olmamış və dövlət tərəfindən oğluma nə maddi nə də mənəvi köməklik göstərilməmişdir.Bu səbəbdən oğlum polislər tərəfindən döyülməsi və təsirlərə məruz qalaraq xroniki xəstəlik tapması barədə İnsan Haqları məhkəməsinə dava açmış və həmin məhkəmədə oğlumun ərizəsinə əsasən 746/04 saylı iş açılmışdır.Qeyd olunan məhkəmədə iş açılmasına baxmayaraq məhkəmə bu günə kimi oğlumun iddiasına baxmamış və hər dəfə işin baxılmasını heç bir səbəb olmadan uzadır.

Onu da nəzərinizə çatdırıram ki,Berlin şəhəri səhiyyə idarələrində işləyən həkimlər oğlumun anlaqsız olmasını göstərməyə çalışır və bununla da onun məhkəmədə ifadə verməyinə mane olurlar.Bu isə ona qarşı olan haqsızlıqlardan biridir.Bir ana kimi qəti olaraq bildirirəm ki,oğlum əqli cəhətdən sağlamdır və onun anlaqsız olmasından söhbət gedə bilməz.

Bildirirəm ki,oğlum qeyd olunan məhkəməyə qədər bir neçə məzhkəməyə müraciət etmiş və onlar da oğlumun işinə öbyektiv baxmamışlar.Oğlum İsmayıl Rüstəm hal-hazırda Berlin şəhərinədə yahşayır və onun üçün çox çətindir.Onun bü gün Azərbaycan dövlətinin müdafiəsinə çox böyük ehtiyacı vardır.Mən inanıram ki,Siz mənim hazırkı ərizəmlə tanış olduqdan sonra mənim ana fəryadıma şərik olacaq və oğlum İsmayıl Rüstəmin hüquqlarının müdafiəsi üçün səlahiyyətiniz dairəsində tədbir görəcəksiniz.

Hörmətlə : [signature] Z.İsmayıl

« » ____________________ 2007 il

Xaricdə yaşayan Azərbaycanlılarla İş Üzrə Dövlət
Komitəsinin sədri cənab N.İbrahimova

Azərbaycan Respublikası Göyçay rayonu
Nizami küçəsi, ev 69-da yaşayan
Zenfira İsmayıl tərəfindən

ƏRİZƏ

Hörmətli Nazim müəllim hazırkı ərizə ilə Sizə müraciət etməyimin səbəbi oğlum İsmayıl Rüstəmin AFR-da yaşıdığı uzun illər ərzində həmin dövlətin ayrı-ayrı inzibati və hüquq mühafizə orqanları tərəfindən hüquqlarının pozulması,ona qarşı təzyiq və psixoloji təsirlərin göstərilmişdir.

Nəzərinizə çatdırıram ki,oğlum İ.Rüstəm bir çox illərdir ki, AFR-nın Berlin şəhərində yaşayır.Bu illər ərzində o Polis orqanlarının əməkdaşları tərəfindən vəhşicəsinə döyülmüş və döyülmə nəticəsində aldığı xəsarətdlərdən dəfələrlə xəstəxanalara düşmüşdür.Xəstəxanalarda müalicə olunmasına baxmayaraq polislər tərəfindən döyülmə nəticəsində oğlum bir neçə xroniki xəstəliklərə düçar olmuşdur.

Oğlum polis orqanları tərəfindən döyüldüyü və xroniki xəstəliklərə düçar olması barədə almaniya dövlətinə dəfələrlə müraciət etsədə heç bir nəticəsi olmamış və dövlət tərəfindən oğluma nə maddi nə də mənəvi köməklik göstərilməmişdir.Bu səbəbdən oğlum polislər tərəfindən döyülməsi və təsirlərə məruz qalaraq xroniki xəstəlik tapması barədə İnsan Haqları məhkəməsinə dava açmış və həmin məhkəmədə oğlumun ərizəsinə əsasən 746/04 saylı iş açılmışdır.Qeyd olunan məhkəmədə iş açılmasına baxmayaraq məhkəmə bu günə kimi oğlumun iddiasına baxmamış və hər dəfə işin baxılmasını heç bir səbəb olmadan uzadır.

Hormətlim Nazim müəllim onu da nəzərinizə çatdırıram ki,Berlin şəhəri səhiyyə idarələrində işləyən həkimlər oğlumun anlaqsız olmasını göstərməyə çalışır və bununla da onun məhkəmədə ifadə verməyinə mane olurlar.Bu isə ona qarşı olan haqsızlıqlardan biridir.Bir ana kimi qəti olaraq bildirirəm ki,oğlum əqli cəhətdən sağlamdır və onun anlaqsız olmasından söhbət gedə bilməz.

Çox hörmətli Nazim müəllim onu da nəzərinizə çatdırıram ki,oğlum qeyd olunan məhkəməyə qədər bir neçə məzhkəməyə müraciət etmiş və onlar da oğlumun işinə öbyektiv baxmamışlar.Oğlum İsmayıl Rüstəm hal-hazırda Berlin şəhərinədə yahşayır və onun üçün çox çətindir.Onun bü gün Azərbaycan dövlətinin müdafiəsinə çox böyük ehtiyacı vardır.Mən inanıram ki,Siz mənim hazırkı ərizəmlə tanış olduqdan sonra mənim ana fəryadıma şərik olacaq və oğlum İsmayıl Rüstəmin hüquqlarının müdafiəsi üçün səlahiyyətiniz dairəsində tədbir görəcəksiniz.

Hörmətlə : Ucmo Z.İsmayıl

« » ____________________ 2007 il

AVROPA İNSAN HÜQUQLARI MƏHKƏMƏSİNİN
BÖYÜK PALATASININ SƏDRİNƏ

MÖHTƏRƏM SƏDR!

Hüquqlarını müdafiə etdiyim İsmayıl Rüstəm Almaniya Federativ Respublikasında onun hüquqlarının tapdalanması, ağır xəstə olduğuna baxmayaraq AFR-nın məhkəmələrinin onun şikayətlərinə etinasız yanaşaraq müalicəsinə icazə vermədikləri barədə şikayətlə müraciət etmişdir.

Həmin şikayətlə əlaqədar Beşinci Bölmə Katibinin müavini J.S.Phillipsin imzası ilə 27 may 2008-ci il tarixli cavab alınmışdır.

Həmin məktubda göstərilir ki, Konvensiyanın 28-ci maddəsinə müvafiq olaraq İsmayıl Rüstəmin şikayəti Konvensiyanın 34-cü və 35-ci maddələrinə uyğun olmadığına görə qəbuledilməz elan edilmişdir.

Nəzərinizə çatdırmaq istəyirəm ki, hüquqlarını müdafiə etdiyim İsmayıl Rüstəmin AFR-nin dövlət orqanları tərəfindən 1998-1999-cu illərədək hüquqları pozulmuş, bunun nəticəsində ağır bədən xəsarətləri almış, 1999-cu ildə onun ləyaqəti alçaldılaraq polislər tərəfindən çılpaq soyundurularaq döyülmüşdür.

Bununla əlaqədar olaraq İ.Rüstəm AFR-nın demək olar ki, bütün məhkəmələrinə müraciət etmişdir. Lakin AFR-nın məhkəmələri insan hüquqlarına zidd qərarlar vermişlər ki, bunun da nəticəsində onun səhhəti daha da pisləşmişdir və 2003-cü ildə ən dəhşətli xəstəliyə - infarkta məruz qalmışdır.

İ.Rüstəm 2004-cü ildə EU məhkəməsinə müraciət etmişdir.

EU məhkəməsi 15.06.2006-cı ildə (Nr.746/04) Avropa İnsan Hüquqları Məhkəməsinin İnsan hüquqlarının və əsas azadlıqlarının müdafiəsi haqqında Avropa Konvensiyasının 37-ci maddəsinin 1-ci bəndinin abzasına zidd olaraq, 34 və 35-ci maddələri nəzərə alaraq davanın Almaniyanın Bundesfervassingsgerishtindən keçmədiyini göstərərək onun iddiasını rədd etmişdir.

İ.Rüstəm AFR-nın bütün aşağı məhkəmələrinə şikayətlərlə müraciət etmişdir, lakin həmin məhkəmələr işin araşdırılmasına səthi yanaşmış, birtərəfli mövqe tutaraq qanunsuz olaraq şikayətləri təmin etməmişlər.

Bütün aşağı məhkəmələrdən rədd cavabı alan İ.Rüstəm AFR-nın üst məhkəməsi sayılan "Obervelüantunqsqerish"tə, Landsqerishtə, Kommerqerishtə müraciət etmişdir.

Adları çəkilən üst məhkəmələr aşağı məhkəmələrin ənənəsinə sadiq qalaraq Qeyri-qanuni qərarlar qəbul etməklə yanaşı, eyni zamanda AFR-da ən üst sayılan məhkəmələrə müraciət etməyə qadağan etmişlər.

AFR-nın üst məhkəmələrinin qeyri-qanuni hesab etdiyinə görə İ.Rüstəm şikayətlərini Bundesvervaltunqsqeridtə və Bundesvertassunqsqerishtə göndərmişdir.

Lakin həmin məhkəmələr də İ.Rüstəmin şikayətlərini dərindən araşdırmamışlar, birmənalı olaraq təmsil etdikləri ölkənin mənafeyini müdafiə edərək qeyri-qanuni qərarlar qəbul etmişlər. Belə ki, Bundesvervaltunqsqerishtin 03.07.2007-ci il tarixli BverüG 1 ER 126.07 saylı və AFR-nin ən üst məhkəməsi sayılan BundesverFassunqsqerishtin 2007-ci il tarixli 1BvR 2918/07 saylı qərarları ilə İ.Rüstəmin şikayətləri öz düzgün həllini tapmamış, onun tələbləri təmin edilməmişdir.

İ.Rüstəmin hüquqi savadı yoxdur, ağir, sağalmaz xəstəliyə düçar olmuşdur, maddi cəhətdən çox imkansızdır, AFR-nın öz vəzifəsinə səhlənkarcasına yanaşan Məhkəmə hakimlərinin qeyri-obyektiv münasibətləri nəticəsində onun səhhəti daha da pisləşmişdir, hal-hazırda o ölümlə-həyat arasında mübarizə aparır, Əgər AFR-da İ.Rüstəmə qarşı belə münasibət davam edərsə, şübhəsiz ki, bu mübarizədə ölüm qalib gələcəkdir.

AFR-nın məhkəmələri tərəfindən qeyri-obyektiv qərarlar qəbul edildiyi üçün, hüquqları kobud surətdə pozulduğu üçün İ.Rüstəm 20.01.2008-ci ildə birbaşa EU məhkəməsinə müraciət etmişdir.

EU məhkəməsi (Nr.6859/08) Konvensiyanın 34 və 35-ci maddələrinə istinad edərək şikayəti rədd etmişdir və bunu onunla əsaslandırmışdır ki, guya İ.Rüstəm lazım olan bütün instansiyalara müraciət etməmişdir.

Halbuki, bu belə deyildir, İ.Rüstəm AFR-nın bütün məhkəmə instansiyalatına şikayətlə müraciət etmişdir,lakin bütün məəhkəmələr onun iddialarını rıdd etmişdir ki, bununh da nəticəsində İ.Rüstəmin səhhətinin pisləşməsi ilə yanaşı, həm də səfil vəziyyətə düşmüşdür, hazırki vaxtda onin hətta müalicəsi üçün dərman prepatları almaq imkanı da yoxdur.

Yuxarida qeyd etdiyim kimi, İ.Rüstəmin hüququ savadı yoxdur, AFR-da vəkil xidməti şox baha olduğu üçün hər dəfə hüquqi yardım üçün müraciət etmək imkanı olmamışdır, bu səbəblərdən də bəlkə İ.Rüstəm öz şikayətklərində hansısa qanunun müddəalarına istinad edə bilməmişdir. Lakin bütün bunlar AFR-nın məhkəmə orqanlarına əsas vermir ki, İ.Rüstəmin hüquqlarını bu dərəcədə pozsunlar.

Yuxarıdakılara əsasən Sizdən xahiş edirəm, öz səlahiyyətlərinizdən istifadə edərək AFR-də laqeyd, qeyri-qanuni münasibət nəticəsində sağalmaz xəstəliyə düçar olmuş, heç bir yerdə işləməyən, maddi cəhətdən çox imkansız vəziyyətdə olan İsmayıl Rüstəmin şikayətinin obyektiv araşdırılaraq obyektiv qərar qəbul edilməsini təmin edəsininz.

İsmayıl Rüstəmlə onun hüquqlarını müdafiə etmək məqsədi ilə bağlanmış müqavilə əsasında Bakı şəhəri 13 saylı Hüquq məsləhətxanası tərəfindən verilmiş orderi Abropa İnsan Hüquqları məhkəməsinə təqdim etmişəm.

Imza: Abdullayeva T.Ə.

17-18 Sentyabr 2008

"Almaniya mənim bütün həyatımı məhv etdi"
İsmayıl Rüstəm: "İtiriləsi heç nəyim yoxdur, 4-5 il ömrüm qalıb..."

Ülviyyə Şamilqızı

Sosial vəziyyəti aşağı olan bir sıra azərbaycanlılar normal yaşamaq üçün xarici ölkələrə üz tuturlar. Əksər hallarda ölkə vətəndaşları Rusiya, Türkiyə və Dubaya getsələr də, "Xalq Cəbhəsinə" müsahibə verən Rüstəm İsmayıl Almaniyaya yollanıb. "Almaniya demokratik və müasir ölkədir" düşüncəsi Rüstəmin canı bahasına başa gəlib. 1970-ci ildə Göyçay şəhərində anadan olan Rüstəm İsmayıl, 1998-ci ilə qədər Azərbaycanda ticarət sahəsində müəyyən uğurlar əldə edib. Azərbaycanda yaşayarkən özünün şəxsi topdan satış mərkəzi, çayxanası, bir neçə dükanı, çörək sexi olan Rüstəm bizneslə məşğul olub. Həmin dövrdə Rüstəm başqa bir axara düşüb və iflasa uğrayıb.

Müsahibə zamanı Rüstəm İsmayıl bildirdi ki, tale onu aparıb Almaniyaya çıxarıb: "Ancaq gedərkən onun demokratik, hüquqi bir dövlət olduğunu zənn edirdim. Amma təəssüflər olsun ki, Almaniya heç də düşündüyümüz qədər kənardan göründüyü kimi deyil. Artıq 1998-ci ildə orada olarkən sənədlərimi itirdiyim üçün polislər tərəfindən yaxalandım. Onlarda "yurt dışı edilmə" adlı departasiya edilənlərin lageri var, məni ora göndərdilər. Bundan sonra başlayan ağır həyat şərtləri artıq məni xəstə salmışdı, öskürürdüm, ciyərlərim çürüməyə başlamışdı. Bu vəziyyətdə xəstə insan kimi oranın həkimlərindən yardım istədim, lakin rədd cavabı aldım. Onlar məndən bu köməkliyi də əsirgədilər. Almaniya hökumətindən siyasi sığınacaq istəməmişdim, sadəcə olaraq hamı kimi mən də yaşamaq üçün mübarizə aparırdım. Ömürlük orada qalmaq fikrim də yox idi, yalnız sənədlərimi itirdiyim üçün Almaniyada qalmağa məcbur oldum. Xəstəliklərimlə bağlı həkimlərə müraciət etsəm də, Almaniya qanunları ilə nəzərdə tutulan müalicə mənə edilmədi. Məni departasiya lagerindən bayıra buraxandan sonra onlar müəyyən hüquqlarımı tanımalı idilər. Yəni qanunla kimliyim təsdiq edilənə qədər onlar mənə keçici bir hüquq verirlər. Bunların qanunlarında hüquqi status var, bu qaçqın statusu deyil. Yalnız kimliyin təsdiq edilməsi kimi "duldunq" adlı müvəqqəti yaşayış statusudur. Həmin dövrdə qanunları yaxşı bilmirdim, çünki Azərbaycanda yaşayarkən də nə siyasətçi, nə hüquqşunas idim, yalnız bizneslə məşğul olan bir ticarətçi olmuşam. Bütün bunların nəticəsində axırı o vəziyyətə gəlib çıxdı ki, məni qaçaq yolla bir həkimin yanına götürüb apardılar. Qeyri-qanuni yollarla dərman alırdım, amma doğru-dürüst bir müalicə görə bilmirdim. 1999-cu ildə polislər sənədlərim olmadığı üçün məni ikinci dəfə yaxaladılar. Sənədi olmayan bir insanı Almaniyadan yalnız cinayət törətdiyi təqdirdə çıxarırlar. Buna görə də, buradan birdəfəlik qovulmaq üçün mütləq bir cinayət törətməli idim. İkinci dəfə polislər tutub məni həbsxanaya atanda orada Biderman adlı bir kilsə işçisi var idi, o, bəzi məsələləri mənə başa saldı. Bundan sonra bütün haqsızlıqlara qarşı biz, yəni alman həbsxanasında olan 450 nəfər dustaq üsyan qaldırdıq. Daha sonra problemlərimi üsyan zamanı alman parlamentindən həbsxanaya gələn nümayəndə heyəti qarşısında qaldırdım. Həmin vaxt gələn nümayəndələrdən nəyə görə məni birinci dəfə həbsxanadan azadlığa buraxanda qanunla nəzərdə tutulan imkanlardan istifadə etməmə imkan vermədiklərini soruşdum. Həmin vaxtlarda möhkəm sətəlcəm olmuşdum. 1999-cu ildə bu, daha pis formada özünü büruzə

verməyə başladı. Belə ki, tez-tez özümü itirirdim, əlim-ayağım qatlanırdı, sən demə xəbərim olmayıb, ciyərlərim tamamilə çürüyüb. Dövlət həmin ildə yoxlanış aparan zaman xəstə olduğumu bildi".
Rüstəm qeyd etdi ki, bütün bunlara baxmayaraq, yenə də 2002-ci ildə Almaniyada ona qarşı qanunsuz məhkəmə qərarı çıxarılıb: "Məsələn, Almaniyada belə bir qanun var ki, kimliyindən, milliyyətindən asılı olmayaraq, insanların yaşam qarantisi ilk sırada durur. Alman hakimləri isə qərar verdilər ki, mənə heç bir yaşam qarantisi verilməsin. Yəni mənə nə işləməyə, nə sosial yardım almağa, nə də ki, həkimə getməyə icazə vermədilər. Ancaq Almaniyada bu qanuna zidd haldır, çünki onların qanunlarında belə şey yoxdur. Hətta 2002-ci ildə hakim belə bir qanunsuz qərar da verdi ki, əgər həkimlər ona artıq xəstəlik ucbatından öz ölkəsinə qayıda bilməyəcək vəziyyətdədir kimi bir diaqnoz qoysa belə, yenə də ona heç bir köməklik və ya yardım göstərilməsin. Yəni mövcud olan qanunları pozmaqla onlar məni küçələrə buraxmalarının ağır nəticə verdiyini gördükdə bunu ört-basdır etmək üçün mənə qarşı qanunsuz qətnamələr qəbul edirdilər. Düşünüblər ki, bu insan artıq bezib, özü burdan başqa bir dövlətə gedər, yaxud intihar edər. 2003-cü ildə infarkt keçirdim. Yenidən xəstəxanalara düşdüm. Bununla bağlı Almaniyanın TD1 telekanalının Alman-Türk proqramında da çıxış etmişəm. Xəstəxanadan çıxandan sonra yenidən dövlətə müraciət etdim ki, heç olmasa qanunla nəzərdə tutulan yardımlardan istifadə etməyə imkan versinlər. Çünki artıq sonum gəlmişdi, iş-gücüm yox, özüm infarkt keçirmiş bir adam. Alman məhkəməsi mənə qarşı yenə qeyri-qanuni qərarlar verdi. İş o yerə gəlib çıxdı ki, 2004-cü ildə Alman Parlamentinin qarşısında intihara qalxdım və Avropa məhkəməsinə müraciət etdim. Qəzetlərdən, televiziyalardan jurnalistlər gəlmişdilər, amma polislər yardım göstərmək əvəzinə məni psixiatrik xəstəxanaya atdılar. Orada mən polislərə bildirdim ki, özümü yandıran deyiləm, bircə tələbim var: parlamentin qarşısına jurnalistlər gəlsin. Hətta bir türk polisi mənə köməklik etdi. Mən onlara dedim ki, Almaniya kimi demokratik bir dövlətdə bu qədər hüquq pozuntusu ola bilməz. İki gün orada aclıqda dayandım, çox möhkəm soyuqlar var idi, özüm də ağır xəstə idim, artıq dözə bilmədim. Üçüncü gün üzərimə benzin tökərək intihar etməyə qalxdım. Həmin vaxt ora gələn jurnalistlərə, polislərə dedim ki, Almaniyada hüquqlarım kobudcasına pozulub, 1999-cu ildə polislər məni vəhşicəsinə döyüblər, polisləri üst-başımı soyunduraraq çılpaq vəziyyətdə mənə əziyyət, işgəncə verməyi əyləncəyə çeviriblər. Beş il boyunca məhkəmələr hüquqlarımı pozub, bütün həyatımı alt-üst ediblər". Ancaq bunların da bir nəticəsi olmayıb. Nəhayət, 2005-ci ildə ona qarşı səf qərar çıxaran hakimlərin əleyhinə açdığı məhkəmə prosesini Rüstəm qazana bilib. Rüstəm vurğuladı ki, 2004-cü ildə Avropa Məhkəməsinə müraciət edib: "Lakin bu gün Avropa Məhkəməsi qanunsuz olaraq mənim şikayətimə baxmır". Rüstəmin sözlərinə görə, Almaniyada ayda 6-7 nəfər miqrant intihara əl atır. Onların verdiyi əziyyətlərə, vəhşiliklərə dözmürlər: "Bütün bunların vəhşiliklərinin nəticəsidir ki, hazırda mənim əlacı olmayan 16 xəstəliyim var. Hətta ailə həyatı belə qurmamışam. Almaniya dövləti mənim bütün həyatımı məhv etdi. Bu proseslər gedə-gedə mən miqrantlardan bir məlumat da əldə etdim ki, Almaniyada miqrantlara qarşı başqa bir siyasət yürüdülür. Elə ikinci dünya müharibəsindən sonra türklərin, yuqaslavların Almaniyaya gətirilib yerləşdirilməsini misal olaraq göstərmək olar. 40 ildən sonra onları geri göndərmək istəsələr də qanun buna imkan verməyib. Bundan sonra ortaya miqrant oyunu çıxıb. Böyük dövlətlərin burada marağı ondadır ki, onlar ucuz qiymətə qul, kölə qazanır. Bildiyiniz kimi istənilən ölkədə başqa dövlətdən gələn kasıb miqrantlar ən ağır işlərdə ən ucuz qiymətə işləyirlər, heç bir hüquqi sənədi, sığortası olmadan. Almaniya bu ölkədə yaşayan miqrantlar üçün Dünya Bankından ildə 35 min avro pul alır. Mənim alman hökumətinin apardığı çirkin siyasətə qarşı çıxmaqda əsas məqsədim bu hökuməti məhkəmə "stolunda" otuzdurmaqdır. Konkret olaraq onu deyə bilərəm ki, onların mənə qarşı törətdikləri vəhşiliyin, xəstəliklərin gizlədilməsi və digər məsələlərlə bağlı bu günə qədər 40 məhkəmə prosesi baş verib. Mən onlarla sona qədər mübarizə aparacağam, itiriləsi heç nəyim yoxdur, çünki artıq 4-5 il ömrüm qalıb...".

RUSTEM-AZERI

Ismail Rustem
Wichmannstr. 9
10787 Berlin

Ismail Rustem, Wichmannstr. 9, 10787 Berlin

Ombudsperson
Prof. Elmira Suleymanova
Office of the Ombudsman
40 Uz. Hajibeyov Street
Baku AZ1000, AZERBAIJAN

Fax: + 994 12 498 8574
Email: ombudsman@ombudsman.gov.az

Berlin, 10.10.2008

I hope that you help me...

During the last 10 years thousand immigrants in Germany committed suicide. Because they thought, that these crimes would not be uncovered. When thousands immigrans committed suicide, may be, hundred thousands of them got invalid persons. If the laws cause the death of thousands of immigrants, is this not a genocide**?** If the laws are existent, but the judges break these laws misusing the unknowledgeness of the immigranst, is that not a massive killing of the persons**?** The persons, who made me an invalid person, are enjoying the life. And human rights organizations are not able or may be they dont want to reveal these crimes. The uncovering of these crimes will be a light for revealing the ground, why so many immigrants commit a suicide. I am very asking you, to let translate and read **personally** my letter the European Court of Human Rights dated from 06.10. 2008 and 03.10.2008, which consists of **58** pages. You can see there the description of the crimes in a short form, where I also prove them.

If these crimes would not be dealt with by the Grand Chamber of the European Court, then I will make an appeal to all countries of the world and inform them, that European Court of Human Rights execute an invalid and helpless person by leaving him to the mercy of the fate. As a result this invalid person must struggle against a powerful state alone. In such a case I will determine the date and place of my suicide. No organization responsible for human rights issues has a right to crumple these crimes by making the people to commit suicide!!!

As I dont speak English, I ask you to answer me in **Azerbaydschan.**

Thank you in advance.

Sincerely,
Ismail Rustem